

rigtigt. Det finder jeg ikke i Skrivelsen fra Grundejerforeningen. Disse Ændringer ere altsaa foretagne af Justitsministeriet, idet jeg har fundet Betænkkelighed ved at gaa med til en saadan Bestemmelse som Omlægningsbestemmelsen. Nu ved jeg meget vel, at man kan sige, at der er ikke stor Fare ved denne Bestemmelse i sig selv, fordi den staaar egentlig — det er ogsaa Tanken med den — kun som et Slags Skræmmebillede. Det var nemlig ikke Meningen fra Magistratens Side, at den, hvis den fik Bestemmelsen ind, vilde benytte den ret hyppigt, men den var foreslaaet, for at Magistraten, hvis der skulde være en enkelt Grundejer, som satte sig imod en fornuftig Gaderegulering og skruede Værdien paa sin Ejendom særlig op eller lagde særlige Vanskeligheder i Vejen, kunde benytte den paagældende Bestemmelse, saa Magistraten ikke var nødt til at købe den paagældende Grund og bebyrdes med unødvendige Omkostninger ved at bygge paa Grunden senere. Nu vil man ogsaa anføre, at en saadan Bestemmelse gennemførte de nede i Frankfurt, og dér har den aldrig fundet Anvendelse, fordi Folk i sidste Øjeblik gav efter. Imidlertid er det vist meget betænkeligt at have en saadan Bestemmelse; og navnlig naar der kan diskuteres, om det ikke er en Krænkelse af Grundlovens § 82, tror jeg, det vil være mere betænkeligt at skride til en saadan Bestemmelse; saa maa man hellere tage de Konsekvenser, det kan medføre ikke at have den.

Jeg skal give det ærede 11te kongevalgte Medlem (Trier) Ret i, at selvfølgelig burde der have været læst en meget bedre Korrektur paa dette Lovforslag, end der er efter alle de Fejl, der er. Hvor Skylden derfor egentlig ligger, ved jo i Øjeblikket hverken det ærede Medlem eller jeg, vi vide ikke, om det virkelig er Kommunalbestyrelsen, som har begaaet alle disse Smaafejl, og det saa er Justitsministeriets Forseelse; at det ikke har opdaget dem. Der er ikke ligefrem læst Korrektur paa det Forslag, vi fik fra Kommunalbestyrelsens Side. Men det ærede Medlem har ikke Ret i at sige, at Kommunalbestyrelsen er kun jævne Folk, og at man ikke kan lægge saa megen Vægt paa, hvorledes de udtrykke sig. Jeg tror, at de allesammen kunne skrive Dansk korrekt; navnlig tvivler jeg ikke om, at det Medlem, som har haft særlig med Affattelsen at gøre, kan skrive Dansk. Det er formentlig Raadmanden for Magistratens 4de Afdeling, en Mand, som har særlig Interesse for det danske Sprog og for at udtrykke sig fuld-

kommen sprogligt korrekt. Men det skal blive paaset en anden Gang. En Del af de indløbne Fejl og Uoverensstemmelser kunne ogsaa være fremkomne derved, at Justitsministeriet har ændret paa visse Omraader, om end ikke mange, og dér kan Ministeriet have haft en anden Sprogbrug end Magistraten, men det skulde naturligvis have været iagttaget. —

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov) mente ikke, det var korrekt at Ministeriet havde givet Bestemmelsen i § 60, 10de Stykke, om Skiltene, en anden Redaktion, men derom oplyses det i Motiverne, at Ministeriet har gjort dette, fordi det mente, at det var et Spørgsmaal, som ikke vedrørte en Bygningsslov, men snarere en Politivedtægt. Man har derfor i Ministeriet forandret det derhen, at Magistraten kun vil have at paase, at Skiltenes Anbringelse ikke medfører Brandfare eller anden Fare for Husbeboerne, og det bestemmes videre, at det skal paases, at Tagkonstruktionen kan anses for at være tilstrækkelig solid. Det er det, som vedrører det bygningsmæssige, at disse Skilte ikke anbringes paa en saadan Maade, at deres Anbringelse medfører Brandfare, eller saaledes, at Bygningen, som den er opført, ikke kan bære det paagældende Skilt. Kan den det, falder Emnet udenfor en Bygningsslov.

Jeg er ganske enig med det samme ærede Medlem i, at man i saa vidt Omfang som muligt bør kunne søge Rekurs til Domstolene. Skulde det vise sig, at der her i Forslaget er visse Emner, der egne sig til en Domstolsafgørelse, bør man — deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem — henføre disse Spørgsmaal til Domstolene, thi det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Domstolenes Omraade bør udvides saa meget som muligt. Hvor det gælder den private Virksomhed eller Interesse, har den private en Ret til at kunne faa Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene. Det er en absolut Ret, som Borgerne have, og som man bør være meget varsom med at indskrænke.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch) fremhævede endelig Bestemmelsen i § 35 og mente, at Grundkommissionen kunde sammensættes paa en noget anden Maade, og navnlig, at den burde være sammensat af uvildige, af Retten udmeldte Mænd. Med Hensyn hertil maa jeg sige, at det egentlig ikke er noget, som vedrører Domstolene. Dér tror jeg, at man har været tilbøjelig til at lægge en Opgave over paa Domstolene, som de ikke skulde have. Det er i Virkeligheden en administrativ Op-